

jag väntar" och rätt som jag
stod och filosoferade, drog
den barocka idén på mig
att få sata personligt med lilla
Yngve ett litet tag, och foljen
är mitt fattade besked vet
jiv Yngve själv. Jag tror
förörligt, att lilla Esther börjar
bli riva alldeles för tväll mkt.
lilla Yngve gubon att för
det första skriva svar så
snart och även att så där
ibland telefonera, det är
bestämt inte nyttigt, ty tänk
om liden också gör sitt till,
att lilla Yngve blir bortskänd
i Helsingborg, det vill jag ab-

Stthby den 23:5 - 1919.

Smälla lilla Yngve!

Jag hoppas jag ej
kom och störde Yngve i vardags
kväll, när jag var djurs nog
att per telefon kalla upp lilla
Yngve för att stå och "snacka"
bort ett par minuter, medan
jag väntade på mitt härliga
bad jag stenkä få snart efter
kl. 8! - Jag tackade för mig
själv: "vad skall jag göra, medan

skult ej ha va på mitt samvete
Men jag troppas, jag får taga
staden igen, när jag kommer
till England! på bad jag för-
lorat, ty det vet nog hilla
Yngve, fast jag kan.

Föröfrigt skall jag tala
om, att hilla Esther har det
mycket dråktigt härnyste nu.
Som jag förrt berättat, är det
jämli dråktigheter, och numre
för aldrig biten något gott,
har ej Yngve är höh längre
och giver mig hiteh. —

Idag vord Fr. Christofferson och
indestecknad inför Ponds
Filadels, och det var mysligt.

Jag bad honom i höftig ton
tala bli och skriva, när han
talade, och dessutom bad jag
honom vända sig till dem
och gråla som tala illa om
honom, och ej till mig som
merendels har sagit hans
parti. Det visste han och
mycket väl, att jag brukade,
men det fanns ju ingen an-
nan än mig att tala med,
och därför skulle jag staka
biten få för dem allsammans.
Men detta är ett dråktigt
svara att skriva om, och där
för skall jag stuta med det
förast möjligt, och ej åter-

Så litet, ty är detta följer
in även kvärligheten där att
kunna skriva ett brev, som
jag kanstare visste fullt stund
de intressera och även göra
Yngve glad, om jag som
sagt kände Yngve vilket bättre
här, oss förödmärdfull försöka
att lära känna varandra
genom vår lilla correspondens,
dell Yngve vara med om
det?

Jag får hjärtligt tacka
för Yngves brev, och roligt
lära det att se Yngve tänker
på liden Esther smullarvit.
Jag får väl även utänna

nyttiga det föran kanstare
mar vi dräffas, vilket jag
hoppas snart bli i Goughby

Men Yngve lilla vad
skola vi sala om, det finnes
så mycket mycket jag skulle
skriva, men jag är samvetslaga
rädda, att brevet bli för långt,
och att Yngve aldrig orkar
läsa det, ty som Yngve nog
ser är liden ty så obekvämlig i
vad stil & stilisering av ett
brev heter. Dessutom vet jag
in ej det ringaste, vad som
intresserar lilla Yngve, och
jag får nyfikenligt säga, det
lär synas, vi känna valandra

att även jag träffar en liten
saknad efter Yngve, men vi
skola väl bli våra kloka
bruvd itrop, som man säger,
och se huru ofta vi nu kom-
ma få träffa varandra, om
jag nu kommer mer.

Stopp om att lilla

Yngve nu svarar mig snart,
skakar jag med minna hjärt.
bigaste Bärningar till Yngve
och Yngves lilla dot.

Esther